

REPORTÁŽ ze setkání - Alen CCPS v Jizerských horách, 11.-13. června 2010 (část)

Přítelství Radek Kastner
[19.07.2010]
Aktualizováno [19.06.2011]

Ářka Foretníkoví

Zatímco se parta pod vedením Radka Panenky vydala do Polska hledat žanglika, my ostatní, co ji máme doma, jsme zvolili cestu s naším průvodcem podímeky, abychom se pokochali nádhernými meandry Jizery.

Hranice rezervace Jizery a skupina mizející - pod dohledem průvodce v nenávratnu...

Drobný zádrhel nastal tím, že okamžitě po rozdělení našich skupin, průvodce nemohl zmišovanou cestu najít - tedy našel mus - bůžek - ale přece ji našel - vala pohraniční - strážník - Mumlal, opatrně se nošel do nepropustné klece a my ho jako slepý došá dávárou následovali. Hlavou nám bylo, jak se u nás jsme dlouho v žšchengenu a se ta cesta u nás dáváno po pohraniční - ch musela zastát! Musím uznat, se naši průvodce byl mimošedně tlesně zdatně, vybíral skuliny v chvojí - a šmsy nad šmekou, za které by se nemusel stydět ani kamzák. Prodrali jsme se jeden po druhém, viděli všady jen žada předchozího, když najednou se přede mnou ozval šev a žsakry. To když narazili alergici na houšit - průváž kvetoucích borovic a žlutě pyl nad nimi tvošil krásně oblak.

Meandry Jizery za denního světla i za soumraku jsou opravdu kouzelné

Asi po hodině a mnoha krápancích od nepoddajných klebečů. No nic, neváď, kdy se budeme drápet aťme, nemáme se ztratit! To nás uklidnilo. A usnuli jsme se, ať se půjdeme raději po Polsku straně rašeliny-kem a po kotnách ve vodě, než se dájí prodáváním ostrého vřtání.

Každě z nás to šlo skála nově a nově obrazy...

Potom už se šlo krapet líc. Nastal jen drobný zadrhel, kdy jsme se obávali o jednoho členů pravý (Větku Chudobu, pozn. editor), který se ve snaze najít nám schůzku cestu, půl-li vzdělil od naší skupiny a my se ho nemohli dovolat! Náš průvodce, po vzoru Jenůka z pohádky o perníkově chaloupce hbitě vyplhal na vzrostlý smrk tak vysoko, ať se dech tajil, odhrnoval si větvě z dohledu a navigoval zbloudilého zpět k nám. Putovali jsme dále, stávkou po pravém i levém břehu Jizery! a půlmi se otevřela opravdu pohádková zjizvená nedotčená půl-rody. Suchá torza starých stromů pod stávkou nově životem, tichý zjizvený meandr, vřtání tomně bezkolenců a rašeliny-ká!

Jenůk vyhláší na stromě Maťku...

Skrze krásné scenérie se prolínalo pouze tichý nervně brumlných, které už touhle dobou měli břit dříveno ná kde jinde a ne se stáje jeť brodit rašeliny-kem.

Po dlouhém trmácení vpůlmi a někdy zase vzad (to když to vpůlmi nešlo projít), jsme konečně narazili na lesnickou cestu, která už nás pak bezpečně dovedla na cestu směrem k Jizerce. Do civilizace jsme dorazili ať k věru.

Zpět na 1. řádek "Reportáž ze setkání členů CCPS v Jizerských horách..."

Foto: Āřka Foretníkov; Zdeněk Aksamit